

DISPUTATIO MEDICA,
De
**UTERI RHEU-
MATISMO,**

Quam

FAVENTE DIVINO NUMINE,
SUB PRÆSIDIO

Nobilissimi, Celeberrimi & Experientissimi VIRI,

D. THEODORI van de GRAEFF,
Medic. Doctoris, nec non in Academia Electorali Branden-
burgica, quæ Duisburgi Clivorum est, Professoris Or-
dinarii, ut & Serenissimi & Augusti Electoris Bran-
denburgici Medici Aulici,

Publico Examini subjicit

GEORGIUS WILHELMUS LELY,
Clivo - Clivensis.

Ad diem 16. Julii, horis locoque solitis.

DUISBURGI ad RHENUM,
Apud FRANCONEM SAS, Academ. Typographum.
Anno M. DC. XCII.

45 48.

42

V I R I S,

Nobilissimo, Amplissimo ac Spectatissimo,

DN. REINERO LELY,
Teloniorum, quæ in utraque Rheni
Ripa Serenissimo Augusto ac Po-
tentissimo Electori Brandenburgi-
co parent, ejusdem Domini nostri
Clementissimi Autoritate, Inspe-
ctori fidelissimo atque solertissimo:

NEC NON

Nobilissimo, Amplissimo & Consultissimo,

DN. ANTONIO WERNERO

Münch/ J. U. L.

Ejusdem Majestatis Brandenburgi-
cæ Xantensium & ditionis Win-
nenthalensis Prætori æquissimo, ac
integerrimo:

Illi Patruo, huic Avunculo:

Tutoribus meis, nunquam non plurimum
honorandis, venerandis, colendis;

*Dissertationem hanc Medicam ea qua decet
mente manuque*

D. D. D.

GEORG. WILH. LELY,
Clivo - Clivensis.

D. T. O. M.

DISSERTATIONIS MEDICÆ

De

UTERI RHEUMATISMO.

T H E S. I.

Mifestam quidem infirmo muliebri sexui, imò cunctis ingratam expertis viris, sed scitu tamen summo opere necessariam lustrare & explicare aggredimur materiam, utpote plurimarum, ubi præsens est, ærumnarum causam; si quis enim mentis aciem ad uteri *inflammationem*, *schirros*, *cancros*, *marasimum seu totius corporis tabem*, & similes, alteriusque farinae morbos, nobiscum reflectere dignatur, eos etiam suos inde quandoque natales trahere facile agnoscet, præprimis, cum fluxu hoc cessante, omnes, adhibitis remediis, cessent effectus, omnia evanescant acerba jam enarrata inde originem ducentia mala; idque vel simul cum ipso fluxus sine, vel aliquamdiu postquam tragœdias suas ad finem perduxit, & lucem respuit, prout scenam suam ubi ludabat & in publicum prodibat, vel in his vel in illis partium solidarum latibulis, semen suum deposuit; quod postea aut aëris, aut aliarum particularum ab aliis partibus adventantium, & per poros foris intro spectantes intrantium ope, ad fermentationem deductum, sanguini aliisque humoribus admixtum, novas ærumnas de novo aut excitat, aut prioribus deslendis symptomatibus alimoniam suppeditat.

II.

Quas diras & Pestes tam Veteres, quam hoc nostro tempore Apollineam artem profitentes, animadvertentes, non tantum ejus sympto-

A 2

mata,

mata, sed & causas penitus rimari, aggressi fuere: Verum enim vero cum ars longa, vita brevis, occasio praeceps & saepe deficiens, experimentum periculosum, iudicium difficile, praesertim cum accuratiori anatomia, nondum ad praesens fastigium evecta, destituerentur, avibus hactenus sinistris litarent, infelici quasi sidere nati, uti illud ex sequentibus clarè demonstrabitur.

III.

Attamen cum plurimum ad rerum essentiam dignoscendam contribuat rei aliqua, de qua agendum, cognitio, ut eò facilius in illius interiori naturam deducamur, quid per *fluorem muliebrem* hic loci intelligamus, paucis etiam indigitare & praefari, consultum duximus. Variæ quia *fluorum* species unico sub hoc nomine comprehenduntur, alba nempe, *Flava, Rubra, Viridis, Nigra*, & plures aliae, uti illud videre licet non tantum apud Hippocratem l. 2. de Morbis Mulierum, sed etiam apud Galenum l. 6. c. 5. circa finem, dicit enim, *sed accidit interdum foeminis muliebrem vocatum profluvium, vel utero haudquaquam affecto, cum videlicet universum corpus per ipsum expurgatur*; Unde etiam definitur à Joh. Baptista Cortesio, Pract. Med. p. 3. c. 7. quod sit *destillatio uteri diuturna, per quam totum corpus expurgatur*.

Lois affect:

IV.

Quam definitionem, ut nimium generalem, cum non semper totum corpus simul affici (nisi in cacochymia) ipsi Autores existimaverunt, sed nunc hanc nunc illam partem principem, peculiaria etiam sua excrementa per uterum ut per sentinam amandantem, vid. Fern. de Part. Morb. & Sympt. 56. c. 16. sequentes alii, inter quos Varandæus de Morb. Mul. cap. 4. nec non Riverius de Morb. Mul. cap. 4. non contemnendi suis temporibus Viri, immutarunt, existimantes quod sit *profluxus*, seu ut dicit citatus Varandæus, *excretum immodicum praeter naturam ab utero materiae excrementitiae aut seminalis, qua propter impuritatem totius corporis vel alicujus partis insignioris aut ipsius uteri & vasorum imbecillitatem, effunditur*; Unde etiam prout hæc vel illa pars affecta putabatur, variæ antè dictæ species enatae; quod clarius videre licet ex citatis jam antè Autoribus, Varandæus enim, cum quo consentit Riverius, citato loco inquit: *Ex quibus*
vero

vero potissimum materia ista proficiscatur, ita erit perlustrandum, siquidem enim totum corpus tumidum & molle existit cum venarum tensione & plenitudine, qua inferat lassitudines spontaneas ab Hipp. decantatas, tum maxime erit conjectura fluorem istum ex toto corpore promanare, ut longa oratione docuit Galenus in uxore illa Boëti Consulis Romani. Quod è jecore, ventriculo, cerebro, aut alio viscere suboriatur, id etiam demonstrabunt peculiaria, unicuique parti Symptomata, verbi gr., dolor circa dextrum Hypochond., calor aut tumor sensibilis, cum excrementis biliosis quibusdam huic fluori permixtis jecoris affectum indicabunt, quemadmodum lienis si in sinistro sint aspectabilia cum miscella succi faculenti vel atrioris, quod si inappetentia, ructus acidi, frequens nausea, & ventriculi oppressio egrum infestent cum pituita; excrementi copia, quo evacuato ista molestia tollantur aut saltem minuantur, nemo dubitare potest quin ex ventriculo ista cruditates delabantur, vel etiam ex cerebro, quando circa caput gravedines, sputationes insignes, lumborum, & dorsi dolores quasi perreptantes apparent, cum suppressione insueta eorum que per os & nares excernebantur.

V.

Verum enim vero, quam infeliciter effectus pro causis sumentes hallucinati fuerint, cum nec *uterum* ut sentinam, neque ullam partem eo excrementa sua ex professo amandantem, agnoscamus, brevi demonstraturi; quare etiam minus arridet illa circumscriptio, cui substituendam putamus aliam, qua dicimus esse *Fluorem Uterinum à succo nutritio uterò depravato, & aliquando acrimoniam propter stagnationem, vel in glandulis vel vasculis, adepto, & pro variarum particularum admixtione & dispositione vario*; Ubi notandum, me per *uterum* non solum intelligere rotundum uteri corpus, seu *fundum*, sed & *cervicem & vaginam*, quippe cum in illis partibus similia itidem vascula reperiantur: rationes autem, cur veterum definitionem retinere, eorundemque sententias amplecti recusemus, sunt variae, præterquam enim, quod non nisi error sit quaternarius humorum in venis & arteriis contentorum, adeoque excrementitiorum numerus, ipso etiam Hippocrate suo tempore facile Medicorum Principe reclamante, Quippe qui de vet. Med. non amarum, salsum, insipidum, austerum &c. &c. solum, sed & sexcenta alia sanguini nostro inesse pronuntiavit; nullatenus

uterum insuper ut cloacam seu sentinam totius corporis esse statuimus, quoniam & nobis, & avis, & abavis, & atavis, ceterisque superiorum sæculorum majoribus vita & lux negata fuissent, & non nisi unius generis etatis, vel solus Adamus & Eva naturaliter, existissent.

VI.

Conceptus enim & generatio hoc modo quia sublatis necessario fuissent; sanguinis enim quamdiu spiramus cum circuitus sit continuus, etiam necessario in omnibus corporis humani partibus ubi vis humorum, & secundum veterum opiniones excrementitiorum, deberet fieri secretio, adeoq; sive hominem ex concursu seminis utriusque sexus, ut voluit Hipp. l. de Genit. circ. med. sive ex Animalculis in Sperme Virili contentis, ut voluit Levenhoeck in Epist. ad societatem Regiam Londinensem conscripta 30. Martii anni 1685. sive ex ovo in testibus mulierum contento, quæ omnibus hætenus maximè placuit sententia, generari statuamus, frustraneum & irritum conceptum ubi vis conspiciemus, tam enim salsa pituita, quam acida & vitrea, quæ tres ab illis dicebantur pituitæ excrementitiæ species, vid. Senn. Instit. l. 2. part. 2. c. 4. activas vel seminis vel seminum, utpote plurimas particulas sulphureas nec non tenaces sibi junctas habentium, uti illud ex spermate virili in pollutione nocturna emisso & collecto, tam odore quam visu percipitur, particulas destruet: omnia enim acida & sanguinem, & omnes humores in corpore contentos, & pauco vel nullo sale, plurimis verò particulis sulphureis & tenacibus gaudentes, coagulare vel earundem robur infringere, tritum fatis, adeo etiam ut lippis & tonforibus experimenta per spiritus acidos ut Salis, Vitrioli, Nitri, Acetum & similia, sanguini humoribusq; instillatos, sanguinem humoresque coagulantes, saliumque tam volatiliū quam fixorum vim infringentes, facta, nota sunt.

VII.

Præterquam quod particulæ etiam viscidæ, pituitæ basis, vim quoque aliarum & subtiliorum partium semen prolificum unà constituentium, motum tollendo, eas cingendo & in ulnis detinendo, illuderent, non aliter quam sali volatili C. C. aliisque, nec non sali tartari fixo, à Spiritu Vini nec non etiam ab aliis oleosis, contingit: etiam ipsa animalcula seu homunciones potius in spermate virili, si absurda hæc sententia vera foret, enecaret, atque ita infantes homicidii,

dii, antequam lucem ingressus homo, rex aliquo modo forent foeminae: ex ovo autem, quam quoque sententiam amplectimur, si hominem produci statuitur, quamvis non homicidium, festinatio tamen ejusdem, ut loquitur Tertullianus, dicens, *homicidii festinatio est prohibere nasci, nec refert natum quis eripiat, an nascentem disturbet, homo est & qui est futurus, etiam fructus omnis jam in semine est, inde enasceretur, idque non tantum propter rationes jam ante à destructione spermatis virilis desumptas, verum etiam quia praeter id sua viscositate ova in uterum per *Tubas Fallopianas* propulsa, involveret, vias praeccluderet, atque ita particulas activas feminis virilis ab ingressu arceret, Generationemque hominis sufflaminaret.*

VIII.

De *Vurea pituita*, tam propter viscositatem & frigiditatem, quibus qualitatibus praeditam esse Praxagoras docuit, & Galenus de *Locis affect.* c. 1. paulo ultra medium confirmavit, idem esto iudicium.

IX.

Non meliorum aequae sententiae aleam experietur tertia *Pituita species*, quae *salsa* dicitur, propter summam quoque sui tenacitatem, quae tanta est, ut etiam salis, quod alioquin attenuat, incidit, vires in illa incidenda ludibrio quasi exponat, quatenus enerve quasi ab ea detinetur, idque tam firmis quidem vinculis injectis, ut etiam acida illi pituitae affusa ne quidem fermentationem, seu inimicam pugnam utrisque alioquin familiarem, si sibi invicem occurrere coguntur, excitent aut subeant.

X.

Aequius nullus, nisi qui omnem diligentem & consideratam in veritatem inquisitionem seu saniores *Philosophiam* ex Medicina eliminandam censuerit, iudicium feret de quatuor bilis excrementitiae speciebus, *Vitellina scil. Aruginosa, Porrhacea & Isarode. Vitellina* enim quae, vid. Senn. l. 2. p. 2. c. 6. circa medium, & Fernel. l. 6. c. 9. Physiolog. paulo ultra principium Vitellis ovorum crudis comparatur, *flavâque* crassior, à calore non naturali acrimonia torrefacta & producta censetur, omnino inepta erit ad hominis stamina seu ejus delineamenta in ovis contenta, extendenda; primò quia ipsa ab ipsis ad nutrimentum (adeoque extensionem delineationis corporeae) habetur,

tur inepta, cum tamen illa sine nutrimento, id est particularum per quietem & superficierum convenientiam agglutinationem fieri nequeat, secundo quia etiam igneus calor potius destructivus, omnia cum moderata esse debeant, ut in ovorum concoctione & Gallinarum super illa incubatione, nec non eorundem exclusionem patet, tertio quia *bilis istius*, ut pituitæ, crassities, impedimento foret vi seminis prolifici.

XI.

Similis quoque criminis & *Porracea*, & *Æruginosa* insimulanda, præterquam enim, quod crudæ sint & à vi fermenti in Ventriculo superari & separari nequiverint, vid. Autores supra enumeratos, nihilominus mordaces statuuntur, ea tamen cum differentia, quod *æruginosa* mordacior sit, quæ mordicans qualitas cum non tantum ex acido *crasso*, vel *austero*, vel alio quodam *caustico* oriatur, quis sanæ mentis erit, qui non sufflaminaturas potius quam Generationem promoturas sustinebit? præprimis si ~~et~~ *fale* Volatili ex *Virili spermate* egressi & per *ovorum* poros ingressi, primi liquoris in eo contenti fermentatio inchoatur, cui ut ante dictum acida sunt inimica, præterquam quod si ovis etiam acida illa intrando miscerentur, corrumpentur, & nidorem contraherent, huic jam dicto operi infensum. De *Isatode* simile judicandum, cum illa ex duabus prioribus speciebus oriatur, & incrementum sumat, quapropter illius examen sicco pede transibimus, angustis id quoque à nobis disputationis limitibus & proposito nostro desiderantibus, paucis autem humorem Melancholicum excrementitium lustrabimus.

XII.

Quem humorem atrum ex ustione, aut putrescentia in acidum mutatum esse statuebant, eumque atræ bilis postea nomine insigniebant, adeò etiam acrem volebant, ut non tantum saporem aceti acerrimi referret, sed etiam ut corpus roderet, carnem liquaret & corrumpere, fermentationem ebullitionemque excitaret, unde etiam omne animal ejus gustum respuebat, & vel primis labris gustare dedignabatur, triplicem ut cæteros humores eum quoque jactabant *excrementitios* & *præternaturales*, unam nempe ex *sanguine adusto*, alteram ex *succo Melancholico*, tertiam vero ex *bile flava* vel *Vitellina* magis adusta,

sta,

ita, prioribusque pejore, lumina sua vitalia haurire; sentientes vid. supra citat. Aut. part. 2. c. 2. Verum si quis sententiæ hujus calculum rectè inire velit, non æquius de eo, quam de cæteris, judicium ferendum animadvertet, idque propter summam acrimoniam, ut de acidis dictum, *sperma virile destruentem, ovulorum membranas corrodentem, liquorem in illis contentum aut effundentem, coagulantem, aut poros membranarum tali modo immutantem, ut spermati virili ante sui destructionem, introitum in ova, negent.*

XIII.

Tribus itaque hisce *Humoribus* perspectis, non est quod diu multumque de quarto, ipso nempe sanguine, laboremus, quippe cum cum nusquam præternaturalem, adeoque non excrementitium sed moderatum, & substantiæ & qualitatum mediocritate gaudere, & non nisi aliorum *humorum* permixtione & accessu turbari, ita tamen, ut in alium humorem nullatenus convertatur, voluerunt; *Vid. Fern. l. 6. de Funct. & Humor. c. 8.* circa finem, unde itaque facile sequitur, cum ut excrementitium non excerni, adeoque silentio prætereundum.

XIV.

Quare ad alias rationes pergeremus, nisi objicientes audiremus, Veteres non semper illos *humores* excerni & præsentis esse statuere, sed solum in statu præternaturali, adeoque conceptionem non impedire, nisi ubi jam totum corpus, aut aliqua tantum princeps pars vitio aliquo languescat, quod cum semper non contingat, etiam non semper conceptioni impedimento esse. Verum enim vero facilis est ad hanc objectionem responsio, si modo *aëris*, cujus ingressu vivimus, adeo etiam indigemus ut ne tantillum temporis sine eo, absque noxa, respiratione interrupta, aut abolita, id docentibus, subsistere possimus, mutationes continuas inspiciamus, inde enim, quippe cum sanguini permiscetur, etiam vacillantem semper esse debere sanitatem, instabilem sanguinis humorumque temperiem, adeoque vix aut nunquam in suo statu permanentem, ~~hujus~~ *hujusque* humorum excrementitiorum productionem successivè ferè continuam esse debere, edocemur; varia ad id etiam de die in diem diæta noxia & varia observata, erroribusque indies in sex rebus non naturalibus ita dictis commissis, adjuvamen præstantibus.

horuqß

B

XV. Cum

XV.

Cum quibus rationibus ipsa quoque conspirat experientia, indices enim etiam *cacochymicas* ne quidem huic morbo esse obnoxias, imò *Phyficas, aliisque morbis subjectas*, in quibus hi *humores* excrementitii secundum veterum placita principatum obtinent, ab hoc malo omnino liberè vivere videmus, in gravidis quam plurimis quæso nonne ventriculum à statu naturali, (ut cum veteribus loquar) desciscere, observamus? unde enim quæso omnis in ipsis generis alioquin dejectiones? nisi ab ejus debilitate, cujus illæ naturæ? nisi secundum ipsos, præternaturalis adeoque excrementitiæ, cum tamen per illarum uteros talis nunquam materia, seu tales *humores* excernuntur, quod tamen fieri necessum foret, quoniam ipsius ventriculi *humores* excrementitios etiam per uterum secerni reebantur, per totum autem graviditatis tempus in utero contineri, credere absurdum foret, quoniam non tantum monstruosa, & solitum modum excedens uteri inde oriretur moles, quod tamen rarò accidit, aut si evenit, non tamen id ab ejusmodi *humoribus*, qui comites post partum non reperiuntur, sed ab aliis causis, quæ hujus jam loci non sunt, accersendum; verum etiam ut antè dictum *ovulorum* corruptiones, *generationisque* promotiones sufflaminarentur, neque uni ventriculo tanta contingit tempore gestationis vicissitudo, sed omni sanguini, adeoque omnibus partibus, à quibus itaque etiam *humores excrementitii* ad uterum amandarentur, atque ita *generatio* magis sufflaminaretur; cui cum omnis experientia contradicat, etiam objectioni abunde satisfactum putavius: præterquam quod ipsa insuper *cacochymicarum* conceptio, quæ propter *humorum* illorum continuam secretionem fieri non posset, uti antè demonstratum, ei unà repugnet.

XVI.

Omisso itaque harum rationum ulteriori examine, alias plures ab ipsa *uteri extirpatione* desumptas, quarum historias legere licet plurimas apud Schenck. l. 4. de Uteri Ectomia, nec non apud Paræum l. de Generat. c. 48.; nec non ab ejus *prolapsu*, passim Practicis tam Medicis, quàm Chirurgis, nec non Obstetricibus obvius, proferremus, nisi alia argumenta ex viarum defectu desumta, agmen omne clauderent, *uterumque* ad nobiliorem usum necessariasque delicias

cias destinatum & creatum, à tam fœdo, omnibusque contemnendo officio, vindicarent.

XVII.

Quod ut ad oculum luce meridiana clarius pateat, notandum tantum venit, membranofum, carnofum & partim glandulofum hoc genitale arvum nullis aliis lætari vasculis, quàm *arteriis*, partim ex hypogastricis, partim ex spermaticis, ortis, variis in locis sibi invicem per anastomoses junctis, serpentinoque ductu id peragrantibus; *Venis* partim à præparantibus, partim quoque ab hypogastricis, fimilique modo ut *arterie* in infinitis locis per anastomoses, variis etiam valvulis donatis, junctis, provenientiibus; ut & *vasis lymphaticis* plurimis, per externam ejus substantiam expansis & dispersis, sensum sese congregantibus, rivulorumque instar, donec tandem ad magnum chyli lymphæque receptaculum tanquam ad terminum ad quem pervenere, auctis; nec non *nervis* duplicis generis, tum à propaginibus rami sextæ conjugationis interni, tum ab osse sacro excurrentibus; *Tubis Fallopianis* binis & ad *uteri* latera, à cujus fundo angusto principio enascuntur, sitis, ab Inventore vel saltem Propalatore Fallopio ita dictis; *Ductibusque* propriis, tam vaginam quam uteri collum rugosum obsidentibus, per membranofam & fortè, ut inquit Regnerus de Graeff, quodammodo glandulofam uteri substantiam c. 7. & 8. dispersis.

XVIII.

Ex quibus vasculis nulla peculiari illi veterum antè descripto muneri sunt destinata: omnibus enim, qui vel à primo limine Phœbeam artem salutarunt, notum est, *arterias* sanguinem ex corde propulsum ad partes, imò etiam extimas, & in corporis superficie positas, deferre, ac proinde etiam ipsi *utero* largiri; menstruorum quoque fluxu, à concursu solis & lunæ sub certis quadris, id docente, illo enim tempore attestantibus plurimis anatomicis, interna uteri membrana ab hiantibus & prominentibus arteriarum disculis omnino aspera reperitur.

XIX.

Contrarium verò est *venarum* officium, quippe quæ sanguinem ad partes antea delatum, plurimis tamen particulis in variis partibus va-

riè per secretionem pororum, quas glandulæ possident, nullius autem fermenti ope, orbatum, ad cor revehunt, adeoque etiam circa uterum eodem munere funguntur, nullamque materiam fluori albo supeditant.

XX.

Similis quoque illi est *vasorum lymphaticorum usus*, quippe quæ lympham non ad uterum, sed ab ipso utero denuò ad commune receptaculum revehunt, quæ inde denuò ad cor, ut sanguinis fluiditatem unà conservet, fermentationemque in corde purpureæ animæ subeundam, faciliat, defertur.

XXI.

Demandatam *nervis* quis nescit provinciam? nemo fanè, ut putamus, Medicorum, qui attenta mente animæ corporisque conjunctionem, & resultantes ex illo fonte functiones animales unquam lustravit; hæ enim cum à spiritibus à sanguine secretis, & à Mente ad hæc vel illa munia obeunda terminatis, animaliumque hinc nomine insignitis, peragantur, nullique præter *nervos* tramites, per quos iter ad partes accelerare possint, reperiantur, eos solis transmittendis quoque spiritibus inservire, nulli dubium esse potest.

XXII.

Aliam quoque necessariam, nec non utilem minus, & à detestanda tam infestorum humorum vectura diversam spartam adornant *Tuba Fallopiana*, quippe cum hæ *ovis* in testibus muliebribus contentis & ad maturitatem deductis non tantum simpliciter transitum præbeant, verum etiam musculosis fimbriis sese contrahendo & explicando, digitorum instar, eorundem iter promoveant, & in uterum propellant, ut in eo stamina seu rudimenta humana, ope spermatis virilis, in ætatem deducantur, & ope materni nutrimenti in majorem & homini convenientem molem intra septem vel novem plerumque mensium spatium, accrescant.

XXIII.

Non minoribus multò laudibus extollenda fors obtigit *peculiaribus ductibus*, tam vaginam quàm uteri collum perreptantibus, liquorem enim seroso pituitosum, sale volatili imprægnatum vehunt, ad *Veneris* sacra eò commodius celebranda, perquam necessarium, idque non

non tantum primos aditus madefaciendo & lubricando, verum etiam ipsas *Sacerdotes* ad majorem ardorem incitando, ne sacra ista tanto periculo subjecta, ut saepe ipsae pro victimis damnosam tunc Venerem proprio sanguine placare cogantur, respuant; tanta enim cum voluptate aliquando liquor prorumpit, ut sponte in virorum amplexus ruant, & quanta ex virorum prostatis proflere plerumque solet.

XXIV.

Præter recensitas jam *vias* cum nullæ aliæ ad *uterum* ex aliis partibus deriventur, illæque singulæ alio munere singulari fungantur, à ratione satis alienum & omnino falsum esse supponimus, illum ut cloacam totius corporis creatum, & ut sentinam fœdos illius putridosque humores recipere, propellere seu expurgare, ideoque erroneum fluorem album jam rejectis humoribus natalia debere, totumque corpus ut etiam quidem adhuc recentiores, inter quos piæ memoriæ Waldtsmidt in Colleg. ad Observationes Timæi à Guldenkleee expurgari.

XXV.

Quare aliæ causæ investigandæ, neque illæ extra, sed in ipso *utero* quærendæ veniunt: quod ut certius & tutius fiat, in memoriam revocanda sunt, ea quæ thesi 17. dicta fuere, *uterum* nempe partim *membranosum*, *carneum*, & *glandulosum* partim esse, quæ omnes partes cum absque nutrimento, ut omnes totius nostri corporis, consistere nequeant, etiam certo certius statuimus, certos quosdam humores, tam per *arteriarum* per totum *uterum* disperfarum, & in indefinitos furculos divisarum, *poros* transudantes, quam ex *arteriolis* glandularum ope secretos, illo munere fungi: nulli enim alii liquores, præter recensitos in *venis*, *arteriis*, *nervis*, *vasis lymphaticis*, *tubis Fallopiæ* & *testibus ductibusque peculiaribus* contentos, ad *uterum* perveniunt, aut ab *utero* amandantur, eosque innocuos ratio docet: *arteria* enim & *venæ* si earundem ora aperirentur, sanguinem, ut in fluxu menstruo ex *arteriis*, nec non in *venæ* sectione ex *venis* contingit, largirentur, sicut & *Lymphatica* aquam ut in hydrope tam uteri, quam tubarum Fallopiæ sæpe sæpius ab observatoribus plurimis reperto, *nervi* vero spiritus tantum animales præberent mitissimos, si condensati denuo aliquando in *nervis* reperiantur, præterquam quod etiam

in cadaveribus dissectis, ante mortem hoc malo affectis, in iis talis materia reperta nunquam fuit, ut nec *in venis*, nec *in arteriis*, cui accedit quod *sanguis*, quamdiu circulatur, nunquam tetro odore afficiatur, aut si extravasatus stagnat, grumescat, nunquam vero in pus, similemve materiam abeat, contusionibus id luculenter demonstrantibus: imo in initio hujus mali, ubi omnia adhuc mitiora sunt omnes functiones tam animales quam automaticæ, rite adhuc à laborantibus peraguntur, quod nusquam fieret, si *sanguis* hujus mali unicus autor existeret, eo enim non recte constituto vel hæ vel illæ functiones labefactantur, quoniam ab eo omnes liquores, vel his vel illis functionibus destinati, ut rivuli à fonte emanant & scaturiunt.

XXVI.

Tertium vero liquorem, quis est qui culpet? cum sæpe unico momento tanta materiæ copia excernatur, quantæ omnia *ova* ipsique *testes* capiendæ, adeoque largiendæ, sint imparia. Quare in humoribus nutritioni alioquin dicatis nefandi hujus mali causam quærendam esse merito existimamus; ipsis Symptomatibus huic malo propriis, ad illud statuendum face quasi prælucentibus, quæ eapropter etiam præmittenda operæ pretium ducimus, præsertim cum ex eorundem cognitione, & investigatione, in morborum ægrotantiumque cognitionem tutioribus gressibus deveniamus.

XXVII.

Sunt autem illa in initio mitiora, adeo etiam mitia, ut præter excretionem humoris nihil animadvertatur, at malo hoc aliquamdiu protracto, & diutius urgente, graviora multo affligunt symptomata; qualia sunt *virium tandem dejectio*, *lassitudo spontanea*, *pedum manuumque ac crurum quasi torpor*, *faciei pallor*, *diversarum partium dolores*, *respiratio difficilis*, *tandemque totius corporis languor*, *cachexia*, *tabes*, *imo ipsa mors consequitur*, idque vel pro quantitate vel qualitate hujus succi, unde etiam variorum colorum ortus, immutata; hic enim succus, ubi vel in glandulis, vel membranis uteri & carnosis fibrillis aliquamdiu subsistit, easdem humido lentore laxiores reddit, sibi que exitum parat; quod quando contingit, symptomata omnia sunt mitiora, ita ut non nisi excretionem humoris albi & visceri animadvertere liceat, cujus etiam copia à pluralitate fibrarum laxatarum

rum

rum dependet, ut & inde virium tandem dejectio, lassitudo spontanea, faciei pallor, nec non totius corporis languor, cachexia, tandemque tabes; partes enim à nutritione superfluae, aut propter continuum transitum partibus uteri sese jungere nesciæ, per vasa lymphatica denuò ad sanguinem delatæ ejus fluorem & mixturam conservant fermentationemque hoc modo adjuvant.

XXVIII.

Corpora enim subtiliora & fluidiora, facilius ad motum, fermentationem & effervescentiam, deduci, quam crassiora & solidiora, ipsa docent exempla chymica, ex affusione *Olei Tart. & Spiritus Vitriol.*, nec non *Butyri Antim. & Spiritus Nir.* desumpta, quippe quæ corpora sibi invicem affusa protinus effervescunt, cum antea minus soluta & sibi invicem mixta, inertia, & perpetua quasi amicitia juncta, tranquilla subsistant: eodem modo sese res habet in calce viva, ubi partes fermentativæ quamdiu aquæ adjumento à se invicem non separantur, à prælio quod sejunctim ineunt, abstinent. Qui fluor quæque fermentatio quamdiu ritè conservantur omnes functiones tam animales, quam vitales &c. ritè peraguntur; tunc enim uberior spirituum vitalium, adeoque animalium, nec non succorum nutritiorum proventus, cum contra ex ejus defectu, sanguine crassiore & viscidior reddito, non tantum eorundem messis sit sterilior, sed etiam insufficientis nutrimenti, ut & spirituum defectus, spontanea lassitudinis, languoris, totius corporis, pedum manuum, crurum torporis autores existunt.

XXIX.

Et desuper non *Maciem* tantum, sed & *Leucophlegmatiam* quoque producant: quoniam humores per partes circulantes, sufficienti spirituum copia indigent ad motum sui promovendum, quibus si destituuntur, languescunt sibi que intimius junguntur, & ad nutritionem ineptæ evadunt, tandemque subsistunt, & in diversis, quas transeunt partibus, diversas obstructions, novorum postea malorum principes, ut *Thef. I.* dictum, pariunt, qui idem spirituum defectus, humoresque morantes, prædictum torporem producant, quatenus non tantum fibrillæ nervorum à partibus tumefactis premuntur, adeoque in libero motu aliquomodo impediuntur, verum etiam, quia ob spirituum defectum

fectum minus tenduntur, difficilius, ægriusque motum *ad sensorium commune* deferunt, mentique objecta repræsentant: quæ eadem *sanguinis* crassities & viscositas ipsam faciem pallore defœdant, quoniam aut viscosæ particulæ unâ capillaria faciei vasa subeunt, aut crassæ nimis sanguinis, ab introitu in vasa sanguifera arcentur, unde vasa, adeoque facies sanguine defraudata & privata ruborem omnem amittit; quod ultimum si per aliquot temporis spatium perseverat, vasa propter insolitam inanitionem quasi coalescunt, unde in perpetuum *sanguinis* ingressus negatur, & facies pallet.

XXX.

Verum enim vero præter hæc symptomata etiam alia adhuc in scenam producuntur, totum sc. corpus macie conficitur, nam cum non tantum *sanguinis* circulatio, sed & *humorum* ab eo secessio sit continua, etiam humores nutritii nunc plures, nunc pauciores, sed continuè segregantur, & majori copia ad *uterum* delati, ibidemque in *uteri* cavitatem propulsi, alias partes desiderata alimonia privant, facile autem ad *corpus uterinum*, majori caterva stipante, gressus promovent, quia qua data porta ruunt, cujus rei ratio est; quod circulatio *humorum* ubivis & semper non sit æquè celer, sed propter variam partium pressionem nunc celerius nunc tardius propter *humores* antecedentes forte pressos, propellantur, unde fit, quod à tergo subsequentes liberius spatium nacti, in id secedant, & ut dictum, qua data porta ruant, quale quid in *fluminibus* (si crasso exemplo uti licet) quæ ea propter sæpe non tantum cornigera & tauriformia, sed etiam in plura brachia, exiguosve rivulos divisa, conspiciuntur, experiri cuilibet datur.

XXXI.

Sin verò sinistro magis eventu & quasi fato, succus nutritius diutius aliquamdiu subsistere cogitur, etiam magis magisque à natura desciscit, majorque ipsi acrimonia jungitur, uti illud in *tumoribus suppuratis*, nec non *ulceribus fœtidis & putridis*, cuilibet licet, quod cum in *utero* ex valido membranarum contextu composito, accidat, etiam non adeò facilè, tractu tamen temporis, ut in mollioribus claustra fortiora perrumpit, sed ad fermentationem aut à particulis aëris, aut ex vicinis partibus adventantibus, coactus motu tandem intestino aliquo

quo modo attenuatus, progreditur per vasa lymphatica ad commune receptaculum, & exinde ad sanguinem, cui cum miscetur mixturam ejus interturbat; hinc etiam perturbata humorum à sanguine secretiones, ita ut falia & acida & plures alia acres particulae non amplius intimè *humoribus*, sanguinem constituentibus, junctae; sed ex nexu magis solutae, unà cum iisdem quaquaversus separentur, & per diversas partes adactae, diversis quoque eas doloribus, aut pigre transiendo, aut in illis pedem figendo, excruciant.

XXXII.

Et ad pulmones, aliasque partes aliquas respirationi dicatas delatae, eandem *difficilem*, partes praedictos obstruendo, praebent, temporis successu pulmonum substantiam corrodunt, unde tandem, nisi tempestivè occurratur, exulcerantur, corpus macie conficitur, ipsaque tandem mors subsequitur.

XXXIII.

Sin verò contingat, claustra perrumpi, non tantum majori copia secernitur, verum etiam *uteri* tandem *inflammationes*, *exulcerationes*, pluriumque vasorum *corrosiones* produci possunt, cum quorum vasorum humoribus, ubi hic succus nutritius conjungitur, diversi coloris & odoris, à particularum minimarum dispositione & conjunctione dependentium, & consistentiae excernitur, quae symptomata pro causarum magnitudine aut levitate, etiam majora aut leviora evadunt.

XXXIV.

Perspectis itaque non tantum *causa materiali* succo sc: nutritio, nec non *proxima* nimia sc: uteri laxitas, aut glandularum, aut viarum obstructio, sed & *signis* plerumque *praesentibus*, facilis est *causarum antecedentium* cognitio, quas aut sanguinis intemperies nimium *serosa* & *pituitosa*, vel *separatim serosa* aut *pituitosa sola*, ut & alio modo *crassa* aut *terrestris* constituent, serum enim in ipsa Massa sanguinea nimia quantitate contentum, particulas quidem viscidas in majoribus vasculis magis magisque à sese invicem separat, aliisque humoribus massam sanguineam unà constituentibus, miscet, sed unà insuper illas per glandularum poros devehere conatur, & quoque in minima usque vascula, aliquando per modum secretionis cum succo nutritio, devehit; in qua secretionem cum plurimis aliis particulis antea admixtis, orbantur; propius ad sese
C
invicem

invicem accedunt & conjunguntur, atque eo modo obstructions, vel in glandulis vel in vasculis, causantur, ipsis serosis per poros tandem in bibulam *uteri* substantiam transeuntibus, eo modo illam laxantibus, aliisque particulis *succi nutritii* per glandulas & vasa nondum obstructa (omnes enim eodem tempore simul obstrui credendum nullatenus est) exitum in eandem *uteri* bibulam substantiam & in *uteri* cavitatem, facilitantibus.

XXXV.

Quæ relaxatio facilius multò contingit, si solæ particulæ *aqueæ*, seu *serosæ* quantitate peccantes, unâ cum *succo nutritio* deferantur, quia se se eò facilius ab illis particulis *succi nutritii* separant, prædictæque *uteri* substantiæ insinuant.

XXXVI.

Enarratam autem quarundam & glandularum & vasculorum obstructionem, minori quoque cum molestia producent particulæ *pituitosæ*, unâ cum *succo nutritio* ad *uterum* propulsæ, quoniam viscosis seu glutinosi suis particulis facilè sese glandularum poris insinuando, aut vasculorum parietibus adhærendo, subsistunt, atque illo modo *causæ antecedentes* hujus morbi audiunt, quibus etiam annumerandæ particulæ sanguinis *faculentæ* & *terrestres*, unâ cum *succo nutritio*, ut antè dictum, ad *uterum* delatæ, & pro genio vias præcludentes, nec non etiam *frigida*, *coagulantia*, & *astringentia* in *uterum*, sanguine nulla labe infecto, immissa aut introducta: undenam autem ejusmodi sanguinis intemperies ortum suum ducat, difficile non est judicatu, si *intima sex non naturalium* ita dictarum *rerum* viscera perscrutamur; *æter* enim *humidior* & *crassior* sive *frigidior*, vel ab anni tempore, vel regionis situ, cœlive statu, per inspirationem in pulmonibus, & capite *sanguini*, aliisque *humoribus* mixtus, non minus quam *cibi* & *potus tenuiores*, *humidiores* & *viscidi* chylum ejusdem substantiæ suppeditantes, sanguinem tali intemperie inquinant, plurimum quoque ad hanc conferunt *somni longiores*, *vitaque sedentaria*, largiorem pituitæ Cererem ferentes; *animi* quoque *pathemata tristia*, utpote, quæ sanguinem segnem & crassiorem reddunt, uti & *retenta*, quæ excerni; & *excreta*, quæ retineri debebant; *motus* quoque & *vigilia* nimia, spiritus vitales dissipantes, adeoque sanguinem enervantes, acrioremque reddentes,

reddentes, quibus porro *sex rebus non naturalibus* accedunt *fortis & balnea emollientia & humidiora* in frequentem usum revocata, *uterum*, ut causæ procatarctica, quali nomine & *sex res non naturales* insigniuntur, relaxantia.

XXXVII.

Quæ causæ procatarctica, unâ cum *continentibus & antecedentibus*, signisque plerumque comitibus recensitæ, disputationis hujus limites ponerent, nisi dubios fortè & anxios quosdam tenerent, quæ Thef. 6. de continuo sanguinis circuitu, nec non de continua inde propullulante *humorum* secretionem, ut & de peculiaribus ductibus *liquorem* vel *femen muliebri*, quod in prælio Veneris excernitur, dicta fuere; quatenus sc: fluor propter non interruptam illam separationem semper deberet esse continuus, cum tamen experientia testetur, cum quandoque nunc præsentem, nunc absentem, adeoque interruptum; verum ex hoc dubio sese absque labore extricabit, qui obstructions non semper esse continuas, sed aliquando dissolvi, aliquando levissima de causa denuò oriri, *pustulis* nec non *tumoribus* in superficie corporis sæpe enatis, & cum & sine suppuratione nunc disparentibus, nunc verò apparentibus, id testantibus; præterquam quod etiam non omnes simul obstructions ut neque oriuntur, solvantur aut aperiantur.

XXXVIII.

Ad liquorem verò quod spectat ex ductibus peculiaribus profilientem, illa *Gonorrhœa* sic dictæ, non autem huic malo materiem suppeditat, propriisque etiam signis & symptomatibus ab hoc malo distinguitur, uti id apud Autores passim videre licet, ad quos brevitatis causa curiosos benevolosque Lectores remittimus, pedemque figimus, ad *Generalem curandi Methodum* properantes; notandum tamen semper in curandis morbis virium nec non symptomatum, ætatis, regionis & similium, causarumque, rationem esse habendam, quippe cum minima circumstantia ut jus (secundum commune adagium) ita etiam morborum curam variet: adeoque omnibus convenientem subnectere difficile, si non omnino vires excedat.

XXXIX.

Ad *generalem* itaque quod attinet *methodum*, illa pro causarum diversitate varianda: quapropter si à *serosa & pituitosa sanguinis intem-*

perie oriatur uteri laxitas, protinus à purgante ex *Extract. Carbol. Mercur. dulc. Rad. vel Res. Jalapp., nec non Bryon. Mechoacan., additis Salibus vel Prunell. vel Artem. Puleg. Sabin. unà cum Castor. vel Ass. foetid. Hepat. Anguill. similibusve uterinis, cura inchoanda, quo exhibito, circumstantiisque desiderantibus repetito, Sudorifera, qualia sunt *Antim. Diaphor., Salia Alkalia, C. C. Phil. ppt., Bezoard. miner. Flor. Cinnab. nativ., Reg. Antim. ruber, Rad. Angel. Carlin. Sals. Parrill. Lign. Guajac. Sassafr. Card. Bened. Absynth.* quibus omnibus pro re nata adjungi possunt *Sal Vol. C. C. Succ., Cran. Hum. & simil: ut & Diuretica, inter quæ Alcalia salia, ut & Crystall. salis dulces, Ocul. Cancr. & simil. in usum revocare, utile erit: Postea verò ad astringentia deveniendum, ad quæ etiam quidem in initio recurri potest, quæ desumi possunt ex *Bol. Arm. Corall. Lap. Hemat. Sang. Drac. Gran. Kermes, rad. bistort. tormentill. &c.* Quæ Methodus & Medicamenta etiam in sola serosa intemperie suum sibi locum vindicant, quibus si laxa nimis uteri constitutio non obsequatur, ex iisdem vegetabilibus astring. injectiones parari, vel etiam pessaria ex linteaminibus facta, & in Decoct. madefacta parari & adhiberi possunt.**

XL.

Sanguinis autem intemperies viscida sola primò digerentia, inter quæ Crem. Tart. ejusdem Sal, Sal Tart. Nir. &c. & incidentia, qualia sunt Sal. Alkal., nec non Rad. inter sudorifera, unà cum Lign. Sassafr. & Guajaco relata, desiderat: postea verò purgantia jam enarrata erunt proficua. Similem quoque Methodum desiderat sanguinis intemperies fœculenta, quippe quæ primum digerenda etiam & incidenda semper cum uterinis mixtis, nisi mensium fluxus unà, ut quandoque contingit, adfuerit, ad quem semper attendendum, quo in casu uterina ut pellentia sunt omittenda; frigida verò coagulantia uterum ingressa, sunt arcenda, ne iterato adventu, malum malo accumulent.

XLI.

Quæ cura cum celebratur, etiam obstructionis *Glandularum & Vasculorum*, si ex illis malum proveniat, sanguine bene constituto, ratio habenda est; illæ enim sunt referendæ, quod fieri poterit Medicamentis aperitivis ex *Chalybe & Metallis*, qualia sunt *Tinct. Metall. Infusio Chalyb. Tinct. & Crec. Mart. aperient.* cæterisque utero dicatis &

tis & Thef. 39. relatis depromptis, quæ *Chalybeata* etiam in sanguinis mixtura à succo nutritio depravato eumque ingresso, maximam laudem merentur; quamvis illa etiam restituatur Sudoriferis & Diureticis enarratis. Ex quibus, pro re nata variæ à perito Medico, ut & ab aliis huic morbo dicatis & brevitatis gratia omiffis medicamentis, ad palatum gratae formulæ, concinnari possunt. Causæ autem procatarticae ut externæ, quantum fieri potest, partim alterandæ, ut aër, partim omnino, quantum fieri potest, tollendæ.

XLII.

Diæta quoque, quæ remediorum vices unà sustinet, oblivioni nullatenus tradenda, de qua ulterius agere superfluum, cum nihil de ea dici possit, quam quod obiter de causis procatarteticis dictum, unico duntaxat excepto, ejusdem sc: pro diversitate causarum variatio, hujus disputationis angustæ (adeoque etiam brevius, quàm fortè aliorum ingenia desiderant) propter necessitatem, temporisque defectum, limites ponentes.

ANNEXA RESPONDENTIS.

1. **T**heoria in Medicina à Praxi vera se jungi nec debet nec potest.
2. **F**ermentatio & Effervescentia differunt tantum gradu.
3. **P**roprium Ventriculi Fermentum sale caret.
4. **E**ffervescentiam non tantum ex Salis & Acidi, sed & ex duorum Acidorum concursu contingere, experientia edocet.
5. **B**ilis non ingreditur, minus regreditur in sanguinem.
6. **E**ffervescentia inter Succum Pancreaticum & Bilem ad statum sanitatis conservandum non absolue est necessaria, ut & nunquam probata naturalis.
7. **N**arcotica vires suas, non tantum sanguinis fermentationem & motum sufflaminando, verum & spirituum animalium consuetum per nervos fluxum impediendo, exercent.
8. **Q**uæcunque Purgantia non solum, verum & laxantia quævis sanguinem ingrediuntur, eumque suo modo turbant.
9. **O**mnis inflammatio à partiali fibrillarum secundum poros, à sale potissimum, obstructione oritur.
10. **R**atio,

10. Ratio, cur ingentibus cruciati doloribus facile Syncope corripiantur, in nimia Spirituum ad partem dolentem derivatione querenda est.
11. Catochum seu Catalepsi, Glandulam Pinealem à Catarrho vel totam vel secundum partem obsessam, ac ea ratione motu sive mutatione sua destitutam, pro causa agnoscere, affirm.
12. Iliacus affectus inter alia, ab intestini in intestinum prolapsis seu ingressu, originem suam miserandam trahit.
13. Glandulam Pinealem esse Animæ sedem, licet Crambe ad fastidium usque cocta videri possit, nihilominus denuò apponitur.
14. Uterus & Mamma correspondent & arteriis & nervis.
15. Chlorosis, Passionis Hysterica, ut & Furoris Uterini curâ frustra, adhibitis Medicamentis ordinariis, tentatâ, tandem, permittentibus illud circumstantiis, ut istis affectibus laborantes amplexibus committantur maritalibus, suadendum est.
16. Sententiam hanc tritam, die hübschte Jungfern geben die heßlichste Weiber! und die heßlichste Jungfern geben die hübschte Weiber! ut nimis generalem, negat. defend.

F I N I S.

MAgnum est si quisquam Generis splendore coruscat,
 Majus si Genii Luce nitere potest.
 Tu fulges utroque simul Tersissime LELY
 Illud nature est, hoc tibi Cura dedit.
 Perge istis radiare bonis, nomenque micabit
 Quantum inter flores LILIA pulcra solent.

Paucis hisce Nobiliss. Dn. RESPONDENTI
 gratulatur duorum annorum labores

P R Æ S E S.

Nobilissimo

*Nobilissimo & tam Morum, quam Ingenii laudibus
florentissimo Juveni*

G E O R G. W I L H. L E L Y,
De *Albo Fluore* publica dissertatione, diligentiae privatae
specimina cum applausu sistenti,
S A C R U M.

Magnæ mentis opus moves
LILI, Pœoniæ dulce decus chori,
[Quem laudanda Modestia,
Nec non Ingenii splendor amabilis,
Mores, nudaque Veritas,
Invictusque labor rebus in optimis,
Cunctis conciliant bonis:]
Quod Primus Cathedram pergis ad inclutam
Felix, Auspice GRAAFIO,
Docto Phœbigenam vel Podalirium
Nostris reddere sæculis:
Quod morbis operam sedulus arduam
Offers, pallida menstrua
Cum se præcipitant Virginibus bonis,
Et Matres fieri vetant
Exesis uteri tabiflui tubis;
Cum buxi aut violæ modo
Heu! luget Venerum pallor amantium:
Sic magnæ Veneri places,
Sic Lucina Tibi nectit amaracos:
Sic Nymphæ faciles Tibi
Jam plenis calathis Lilia congerunt:
Servati Tibi Posteris
Ornabunt merita tempora Civica!

*Inter avocamenta & interpellationes hoc qualecunque sui
favoris & benevolentiae monumentum præcipiti
stylo L. M. P.*

H E N R. C H R. H E N N I N,
D. & P. P. Philos. Ord. h. t. Decanus.

PERENNATURÆ FAMÆ
Excellentissimi DN. PRÆSIDIS,

&

Meritissimis Honoribus

Nobilissimi D. RESPONDENTIS,

Qualiacunque hæc anathemata L. M. O. suspendit

HERMANNUS CRUSIUS, P. C.

Scholarum Meursensium Rector.

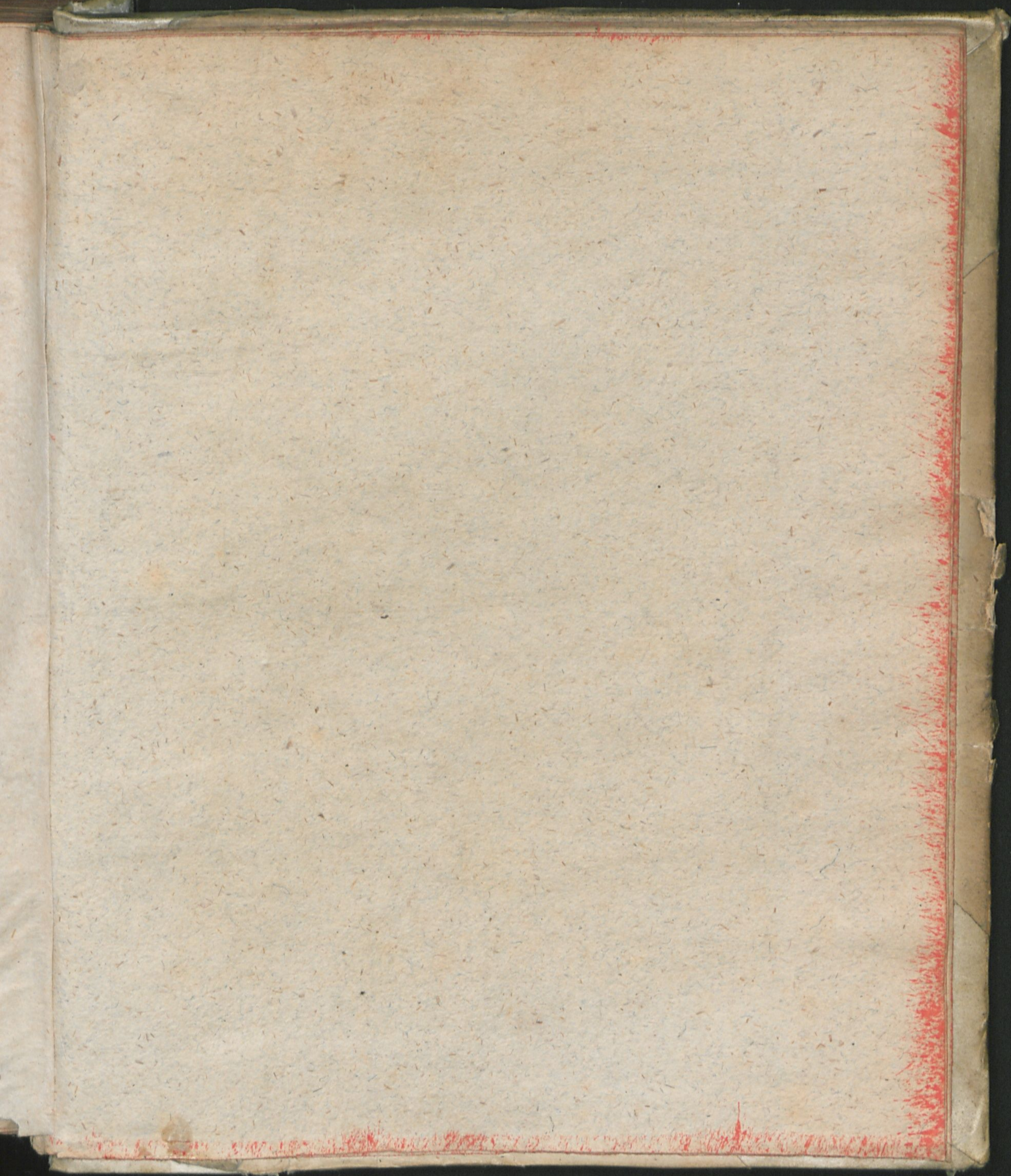
I.

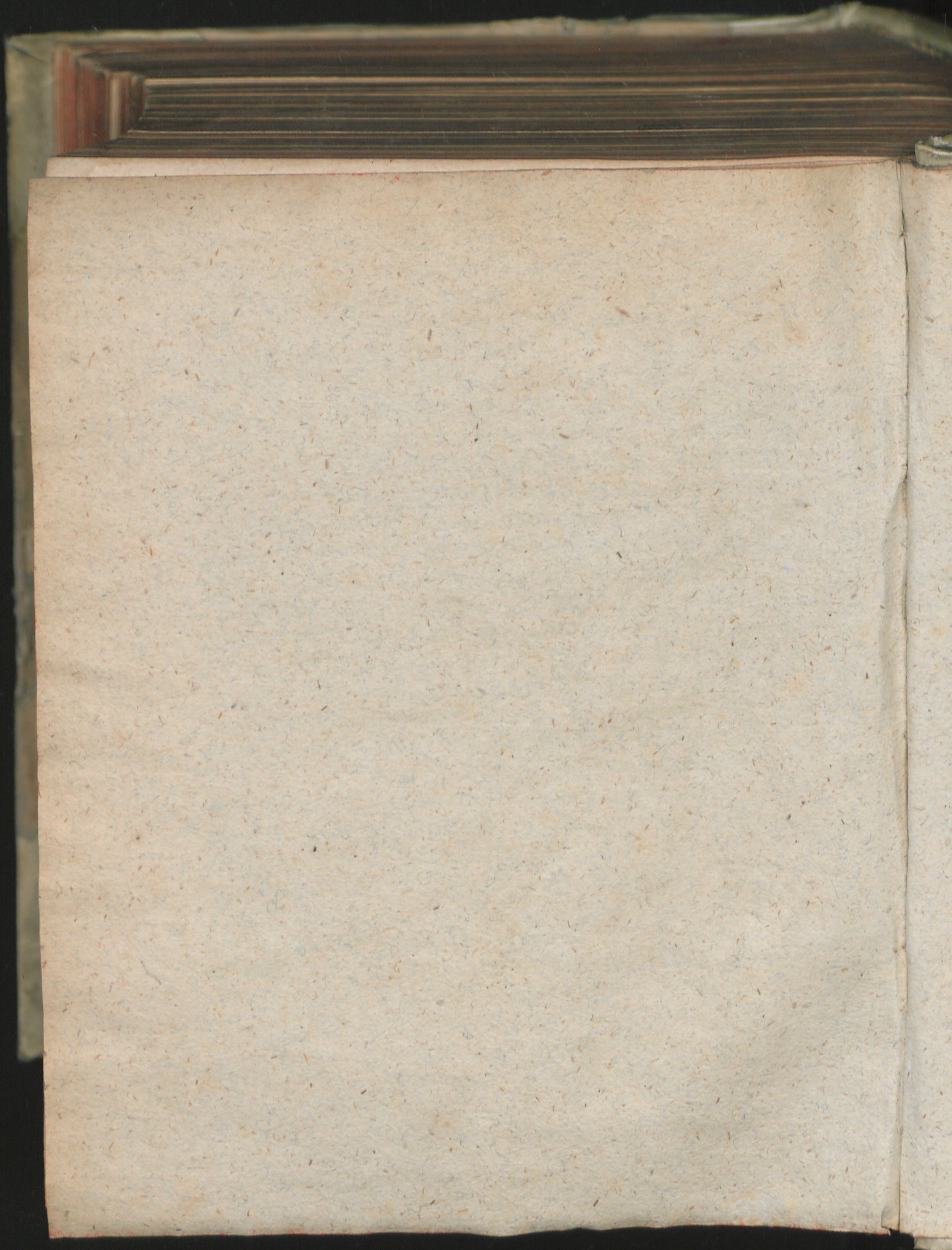
Sanguine profuso terræque undæque rubebant,
 Tam ferus urgebat Martia corda furor.
 Cùm Pallas GRAFIO, cur nostra quiescit arena,
 Nullaque linguarum bella moventur? ait.
 Audiit Ille Deam, nec enim fas temnere Divos,
 Quæque petebantur prælia, fortis init.
 Concursum utrinque est. Sed vicit protinus hostem,
 Non minùs eloquio, quam ratione potens.
 Quidam aderant Veterum, quos fortè emiserat Orcus,
 Pugnandique novos obstupère modos.
 Nec deerat plausus; Tantum valet incluta virtus!
 Hos etenim fama est ore dedisse sonos:
 Per quem Phœbigenæ, cui rara altaria fumant,
 Crebrior obtinget gallus, * HIC UNUS erit.

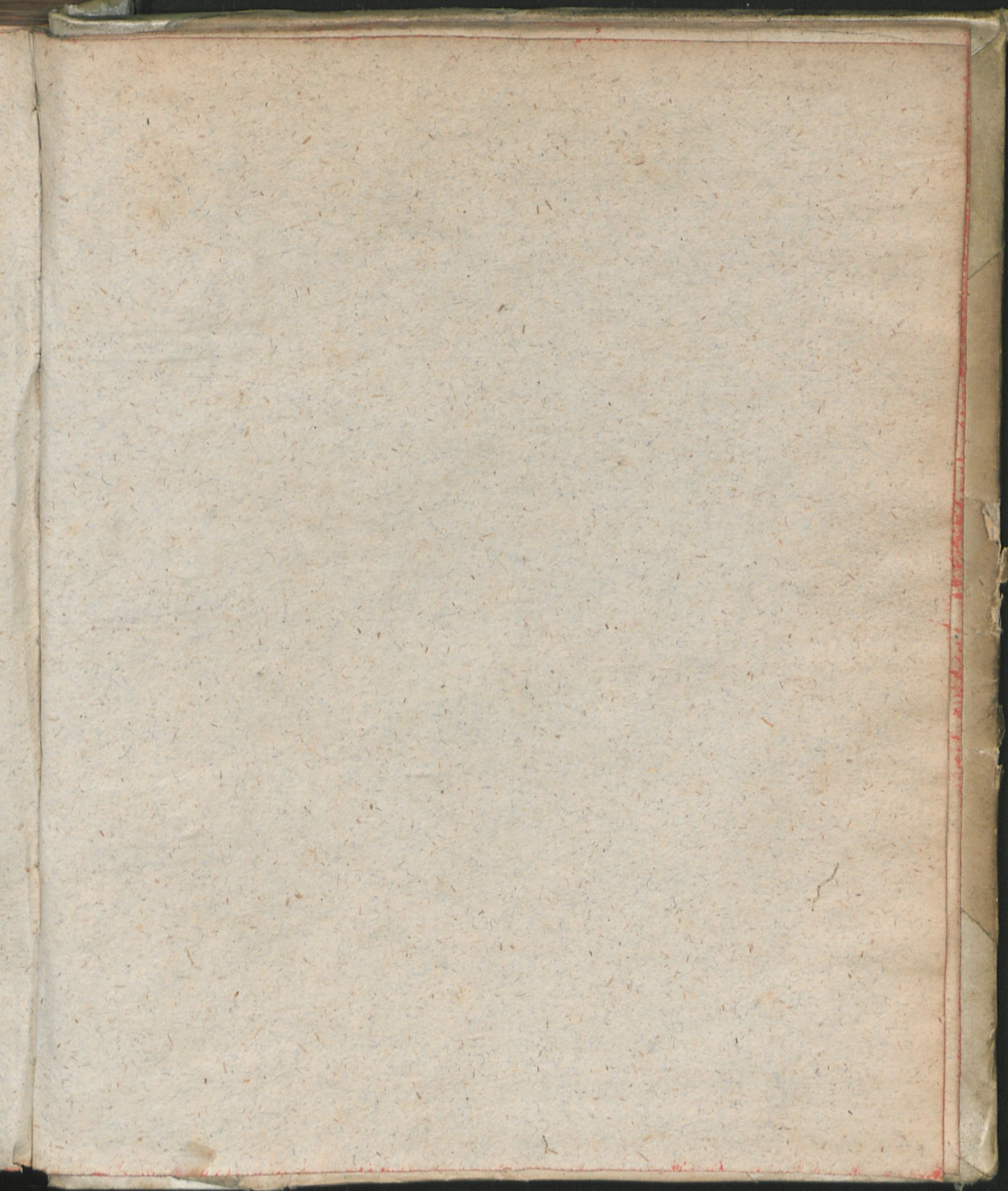
* Æsculapio, Phœbi Filio, ægrotantium Deo delira Gentilium multitudo pro restituta sanitate sacrificabat capram, quod animal hoc sanitati adversarium videtur, cùm perpetua laboret febre. Socrates tamen, in Phædone Platonis, Gallum substituit, qui Æsculapio sacer erat, vel obvigilantiam, vel potius ob diligentiam erga ægrotos.

II.

LELIUS, insigni hoc, si quisquam nomine dignus,
 Surgentis Genii plurima signa dabat.
 Sed nihili hoc duxit, nisi publica pulpita nôssent,
 Quas dotes animo sedula cura ferat.
 Ergo subit cathedram, panditque incommoda morbi,
 Quem Flora, & Phyllis sæpe dolere solent.
 Ordine res acta est. Hic argumenta placebant,
 Illic exemplis causa dirempta fuit.
 Phœbus id audierat, quid enim non audiat ille,
 Cùm docta admirans pectora, lætus ait:
 Ite, Ite, ô Parcæ! Qui vestras comprimet iras,
 Et ferrum à filis arte retundet, adest.

Bo A 6421

f

ULB Halle 3
 002 927 306

Nr. 11 nur

TA -> OL

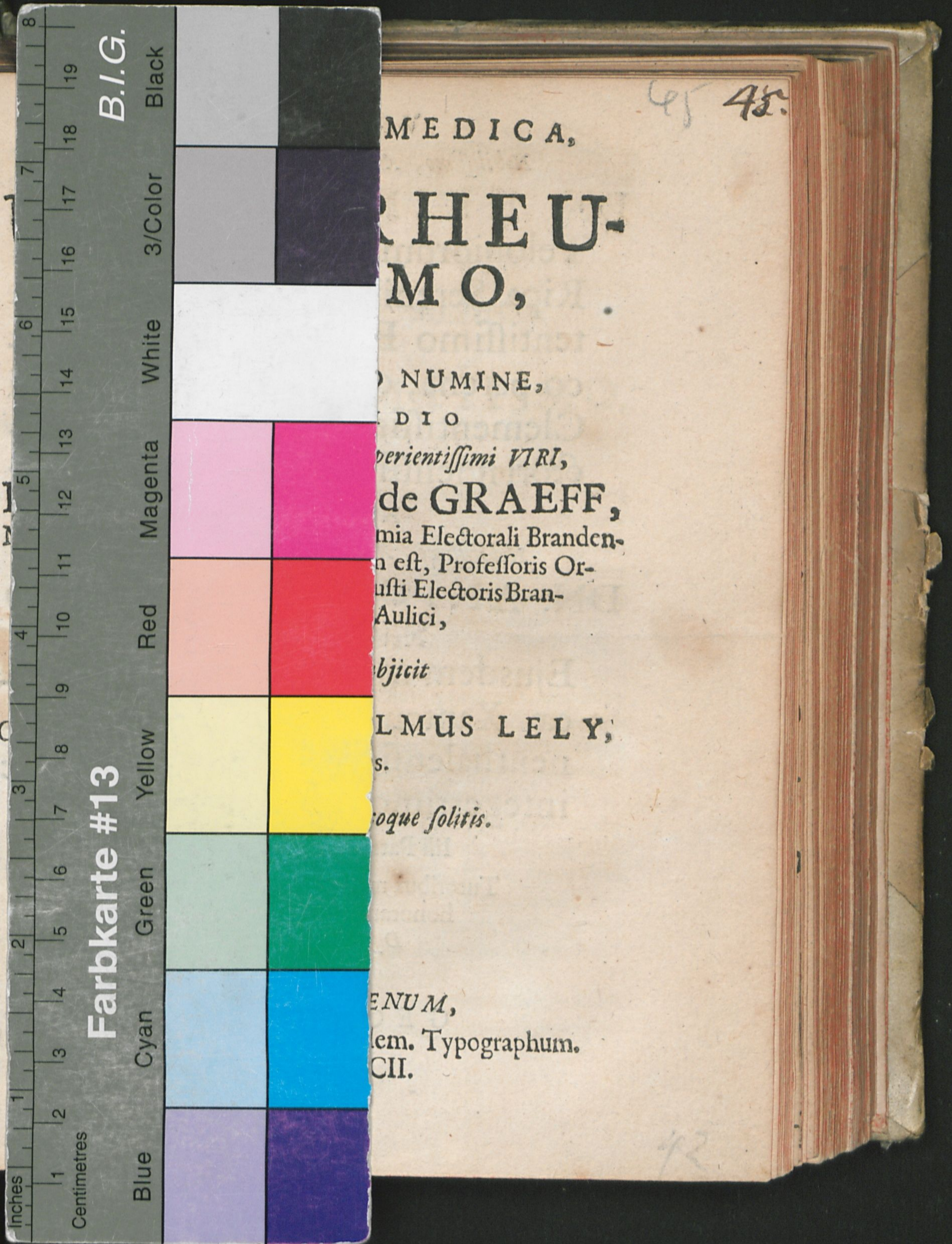
verknüpft

R

W 28
VD 17

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

45 48

MEDICA,

RHEU-
MUS,

NUMINE,

DIO

perientissimi VIRI,

de GRAEFF,

nia Electorali Branden-

n est, Professoris Or-

usti Electoris Bran-

Aulici,

bjicit

LMUS LELLY,

s.

roque solitis.

ENUM,

lem. Typographum.

CII.

42